

Carla: «'Reflection' ve de la necessitat de connectar amb una mateixa i amb els altres»

Estrenem en primícia «Undo Remake» i conversem amb la cantautora vigatana sobre el nou àlbum

Carla | Andrea Nieto

Parar i compartir han estat les dues claus de la creació del nou disc de **Carla**. La cantautora vigatana publica demà *Reflection* (Great Canyon, 2022), set cançons on posa en comú els dubtes que li van sorgir quan el món va aturar-se amb la covid. Un trencaclosques per parlar més i millor sobre emocions. Les noves cançons es podran escoltar demà a plataformes digitals, i dissabte a tall de *showcae* a Ultra-local Records, al barri barceloní de Poblenou. Avui, però, n'escoltem una d'elles en exclusiva: "Undo Remake", un tema que explora sintetitzadors i bases pròpies del glitch-pop, i parlem amb l'artista per conèixer més detalls d'aquest nou àlbum.

Great Canyon Records · Undo Remake (Reprise)

De què tracta "Undo Remake"?

És una cançó que neix de la necessitat de buscar en l'altre per a reconèixer-se. Parla de la importància de reconnectar amb un mateix en moments vitals de gran confusió, cercant l'esperança, per no defallir. Una peça que es construeix a partir de diàlegs interns i que, per sobre de tot, anhela

la connexió amb l'altre a través de l'emoció.

Demà publiques nou àlbum i amb el darrer, 'Kill a Feeling' (Great Canyon, 2019) vas guanyar el Premi Enderrock de la crítica com a millor disc en llengua no catalana. Com has arribat fins aquí?

Kill a Feeling em va connectar amb un moment en què semblava que tot m'acompanyava, i que el premi seria una gran oportunitat. Però pocs dies després va arribar la covid. Amb el confinament vaig posar-me a compondre i, tot i la situació, vaig poder connectar amb mi i la meua música. Va ser com tornar als orígens, perquè vaig fer música jo sola amb el piano, com abans.

Per què vas tornar a aquesta manera de compondre?

Amb la covid vaig sentir que estava obligada a parar. He tingut molt de temps per a l'autoconeixement i la reflexió i, de fet, les lletres i el títol del disc parlen de tot el que em va comportar aturar-me, mirar allà on era, cap on volia anar i respondre les preguntes em van sorgir. Va ser inesperat, pel fet de ser a casa i buscar aquest espai de recolliment que fins ara no em donava per la inèrcia del dia a dia.

Carla Foto: Joan Garolera

A l'anterior disc vas decidir treure les emocions de dins, i en aquest les vols transmetre als altres. Es tracta d'una continuïtat discursiva que uneix les dues idees?

Podria ser una continuïtat, un viatge al llarg del trencaclosques de la vida per buscar respostes. *Reflection* és una evolució, perquè en el fons parlo de les emocions i de tot el que em travessa. Torna a haver-hi recolliment, però amb més qüestionaments i de manera molt directa. És un espai per a la reflexió, no un aïllament.

És un disc terapèutic?

Tant les lletres com el títol del disc venen de la necessitat de connectar amb una mateixa i, a la

vegada, de buscar l'altre per trobar-se. És la idea de la metàfora del reflex d'un mirall. He practicat moltes maneres de treballar, però alhora n'hi ha una de comuna, que és estar oberta als altres.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=wJDJpMUCRGY>

Al disc també hi ha dues col·laboracions, Noia i beGun. Què han aportat?

Per al primer tema, "Mood", vaig escriure a **Noia** i vam fer la cançó juntes. M'agrada molt el que fa, i això em va permetre obrir-me a una altra manera de treballar. En el cas de **beGun**, amb "All I Want Is Here", és un músic i productor reconegut del panorama electrònic estatal. Li ho vaig proposar quan vam començar a interactuar a les xarxes socials perquè m'agrada molt el que fa.

Les col·laboracions les has treballades de manera diferent de la resta?

Totalment! Amb **Noia** tenia una idea bàsica, i a partir d'aquí va ser un donar i rebre constant. A **beGun** en canvi li vaig plantejar un parell de temes per triar, i va fer una remescla que ha acabat sent un tema per si mateix. Es tracta de tenir confiança en la feina del músic quan te la torna.

Quin paper ha tingut el productor Àlex Ferrer a 'Reflection'?

Forma part de la família. Ja va ser el productor de *Kill a Feeling*. Hi vaig congeniar moltíssim i ens entenem molt en la manera de treballar. Aquest cop tenia ganes de repetir, però no en qualitat de productor, perquè volia experimentar i provar amb altres persones. Ell s'ha encarregat de la part de la mescla i la masterització, una feina molt important perquè em coneix i sap com vull sonar.

Carla Foto: Andrea Nieto

Quins canvis de sonoritat has aplicat respecte als àlbums anteriors?

Em costa posar etiquetes, però hi ha paisatges sonors diferents, amb un punt més soul o *glitch*,

un pop més de xiclet, artificial. Tenia ganes d'experimentar i provar, i crec que aquest disc ha estat un pas més enllà. He plantejat una proposta, he pogut trobar les persones adequades i he tingut la intuïció per escollir una visió diferent.

Has tocat moltes branques de la música electrònica (glitch-pop, hyper-pop, dream-pop). Et consideres innovadora?

M'agradaria pensar que sí, però tinc la sensació que al públic català li costa vincular-s'hi. A vegades és complicat, sobretot pel tema de no cantar en català, però noto un canvi respecte a l'inici quan vaig començar a cantar... El públic està més obert. És cert, però, que és un tipus de música que es cultiva més a l'estranger.

Amb aquests referents, et sents connectada amb el pop anglosaxó o amb l'herència del 'Liverpool català' de Vic?

Pel que fa a propostes musicals, la veritat és que em sento més connectada amb Anglaterra i els països nòrdics. Però Vic és la meua ciutat i m'hi sento molt vinculada, sobretot gràcies al col·lectiu d'amics i músics que hi ha i també per llocs com la Jazz Cava o el Mercat de Música Viva de Vic. Per aquesta part em sento molt vigatana i, a més, m'hi sento molt bé!